

LAIMINGAS PERKŪNO ŠŪVIS

Vieną kartą vienas kunigas nusprendė pastatyti bažnyčią. Tad taip ir padarė: nešė plytas, rąstus, cemento. Ir statė gal metus, gal trejus – kol pastatė.

O vienas velnias slapstėsi nuo žaibų, kuriais šaudė Perkūnas. Velnias besislapstydamas pamatė bažnyčią ir sumanė nugriauti.

Kitą dieną bevaikščiodamas rado didelį akmenį. Velnias net nežinojo, kad čia garsusis Puntukas, bet jam buvo nesvarbu. Pasiėmė akmenį ir neša prie bažnyčios. Tai pamatęs kunigas pasakė sau: „Jam nepasiseks“ – ir nuėjo.

Velnias nešė nešė Puntuko akmenį. Pamatęs Perkūnas kaip šovė į velnią, tai šis tuo akmeniu prisispaudė ir žuvo. O Perkūnas kaip džiaugėsi!

Toje vietoje, kur velnias žuvo, iki šiol stovi Puntuko akmuo.

Martynas Grybė, 5 kl.,
Panevėžio r. Dembavos progimnazija